

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การศึกษาการพัฒนาหลักสูตรเสริมทักษะศิลปะ ด้านการวาดภาพ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของโรงเรียนแกนนำการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้จังหวัดกาญจนบุรี ผู้วิจัยกำหนดลำดับการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอนของการวิจัย ดังต่อไปนี้

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและผลการพัฒนาหลักสูตร

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและผลการพัฒนาหลักสูตร จะเสนอโดยแบ่งออกเป็น 7 ตอน ตามลำดับดังนี้

1. ตอนที่ 1 ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน
 - 1.1 การจัดการศึกษาของโรงเรียนแกนนำการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้
 - 1.2 สภาพการเรียนวิชาศิลปศึกษาของนักเรียน โรงเรียนแกนนำการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้
 - 1.3 ประสบการณ์ในการวาดภาพของนักเรียน โรงเรียนแกนนำการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้
 - 1.4 ทักษะพื้นฐานด้านการวาดภาพของนักเรียน โรงเรียนแกนนำการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้
2. ตอนที่ 2 ผลการยกร่างหลักสูตร
3. ตอนที่ 3 ผลการตรวจคุณภาพหลักสูตรฉบับร่างของผู้เชี่ยวชาญ
 - 3.1 ผลการประเมินหลักสูตรฉบับร่างของผู้เชี่ยวชาญ
 - 3.2 ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขเอกสารหลักสูตรจากผู้เชี่ยวชาญ
4. ตอนที่ 4 ผลการปรับปรุงแก้ไขเบื้องต้น
5. ตอนที่ 5 ผลการสร้างเอกสารหลักสูตร
6. ตอนที่ 6 ผลการทดลองใช้เพื่อประเมินหลักสูตร
 - 6.1 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนส่วนที่เพิ่มขึ้น (Gained Score) ของนักเรียน กลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม
 - 6.2 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับหลักสูตรที่พัฒนาขึ้น
7. ตอนที่ 7 ผลการปรับปรุงแก้ไขหลักสูตร

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน

การศึกษาข้อมูลพื้นฐานของการวิจัยแบ่งข้อมูลออกเป็น 4 ชนิด ดังนี้

1. ข้อมูลชนิดที่ 1 การจัดการศึกษาของโรงเรียนแก่นนำการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้

ผู้วิจัยเก็บศึกษาและสรุปข้อมูลจากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และเอกสารทางวิชาของหน่วยงานต่าง ๆ สรุปได้ดังนี้

1.1 ผู้เรียนมีโอกาส คิด ทำ สร้างสรรค์ โดยมีครูเป็นผู้จัดบรรยากาศการเรียนรู้ จัดสื่อและสรุปสาระการเรียนรู้ร่วมกัน

1.2 การจัดกิจกรรมจะดำเนินถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ด้านความสามารถทางสติปัญญา อารมณ์ สังคม ความพร้อมของร่างกายและจิตใจ

1.3 เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยวิธีการหลากหลายและต่อเนื่อง

1.4 จัดสาระการเรียนรู้ให้มีความหมายสมกับวัย ความสนใจ ความสนใจของผู้เรียน และความคาดหวังของสังคม ทั้งนี้ผ่านการเรียนรู้จากสาระและกระบวนการ จะต้องทำให้ผู้เรียนมีความรู้ ความคิด ความสามารถ ความดีและมีความสุขในการเรียน

1.5 แหล่งเรียนรู้มีความหลากหลายและเพียงพอที่จะให้ผู้เรียนได้ใช้เป็นแหล่งเรียนรู้ ตามความสนใจ ความสนใจ ทั้งในโรงเรียนและนอกโรงเรียน

1.6 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับครู และระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน มีลักษณะเป็นก้าวไปตามมิติที่ช่วยเหลือเกื้อกูล ห่วงใย มีคิจกรรมร่วมกันในกระบวนการเรียนรู้ คือ แลกเปลี่ยน ความรู้ ถักทอความคิด พิชิตปัญหาร่วมกัน

1.7 ศิษย์มีความครั้งท่าต่อครู่ผู้สอน สาระที่เรียนร่วมทั้งกระบวนการที่จะก่อให้เกิดการเรียนรู้ ผู้เรียนฝึกร่วมใจรักที่จะเรียนรู้ ทั้งนี้ครูต้องมีความเชื่อว่าศิษย์ทุกคนสามารถเรียนรู้ได้ และมีวิธีการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน

1.8 สาระและกระบวนการเรียนรู้ เขื่อมโยงกับเหตุการณ์และสิ่งแวดล้อมรอบตัวของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ในชีวิตจริง

1.9 กระบวนการเรียนรู้มีการเชื่อมโยงกับเครือข่ายอื่น ๆ เช่น ครอบครัว วัด พิพิธภัณฑ์ องค์กรในชุมชน เพื่อสร้างความสัมพันธ์และร่วมมือกันให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และได้รับประโยชน์จากการเรียนรู้อย่างหลากหลาย เกิดกระบวนการเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา

ผลการสำรวจข้อมูลพื้นฐานชนิดที่ 1 ผู้วิจัยนำมาสรุปแล้วใช้เป็นแนวทางในการกำหนดหลักการของหลักสูตร, เนื้อหาสาระ, แนวการจัดกิจกรรมการเรียน, แนวทางการวัดและประเมินผล เพื่อให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ตามศักยภาพของตนเอง

2. ข้อมูลชนิดที่ 2 สภาพการเรียนวิชาศิลปศึกษาของนักเรียน โรงเรียนแก่นนำการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้

ผู้วิจัยรวมรวมข้อมูลจากการตอบแบบสัมภาษณ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษานิมิตที่ 5 ของโรงเรียนตลาดสำรอง จังหวัดกาญจนบุรี จำนวน 69 คน ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนและค่าร้อยละความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนวิชาศิลปศึกษาของนักเรียน โรงเรียนแก่นนำการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้

ความคิดเห็น	N = 69	ร้อยละ
ข้อมูลชนิดที่ 2 สภาพการเรียนวิชาศิลปศึกษาของนักเรียน โรงเรียน แก่นนำการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้		
1. นักเรียนเคยนำวิธีการวัดภาพไปใช้ประกอบการเรียนวิชาใดบ้าง	69	100
1.1 ภาษาไทย	68	98.5
1.2 สร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต	69	100
1.3 คอมพิวเตอร์	68	98.5
1.4 การงานพื้นฐานอาชีพ	68	98.5
1.5 ภาษาอังกฤษ	62	89.5
1.6 สร้างเสริมลักษณะนิสัย		
2. นักเรียนใช้วิธีการใดบ้างในการวัดภาพ	49	71.1
2.1 การวัดจาก การสังเกตของจริง	54	78.3
2.2 การวัดตามจินตนาการ	59	85.5
2.3 วาดภาพโดยดูจากหนังสือ	34	49.3
2.4 วาดโดยสอบถามผู้อื่น เช่น ผู้ปกครอง ครู เพื่อน		

จากตารางที่ 5 แสดงว่า ผู้เรียนนำวิธีการวัดภาพไปใช้ร่วมกับทุกเนื้อหาสาระวิชา ส่วนวิธีการที่ผู้เรียนเลือกใช้ในการวัดภาพมากที่สุดคือ การวัดภาพโดยดูแบบจากหนังสือ ร้อยละ 85.5 รองลงมาคือของใช้วิธีการจินตนาการ ร้อยละ 78.3 และวัดจากการสังเกตของจริงร้อยละ 71.1 ส่วนการวัดภาพโดยสอบถามตามผู้อื่นจะอยู่ในระดับน้อยที่สุด คือร้อยละ 49.3

ผลการสำรวจข้อมูลพื้นฐานชนิดที่ 2 ผู้วิจัยนำแนวคิดและสรุปผลเพื่อนำไปใช้ในการกำหนดดุลพันธุ์หมายทั่วไปของหลักสูตรและใช้เป็นแนวทางในการกำหนดกิจกรรมในเนื้อหาเรื่อง การคาดภาพจากรูปต้นแบบ โดยให้ผู้เรียนค้นหาจากสิ่งที่พบได้ในชีวิตประจำวัน

3. ข้อมูลชนิดที่ 3 ประสบการณ์ในการคาดภาพของนักเรียน โรงเรียนแก่นนำการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้

ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลจากการตอบแบบสัมภาษณ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนตាមสารอง จังหวัดกาญจนบุรี สรุปได้ดังนี้

3.1 นักเรียนมีประสบการณ์ในการคาดภาพ มีลักษณะต่าง ๆ ดังนี้

3.1.1 ภาพเกี่ยวกับธรรมชาติ ได้แก่ ลักษณะภูมิประเทศ, พืชหรือต้นไม้ประเภทต่าง ๆ, บรรยายศาสช่วงเวลาต่าง ๆ

3.1.2 ภาพในลักษณะการใช้จินตนาการ ได้แก่ ระบบสุริยะจักรวาล โลก ห้องที่ใช้ สุกัญญา/คำพังเพย การตระหนักร่องต่อเวลา การประกอบอาชีพ ความเชื่อ เช่น เทวตา/นางฟ้า

3.1.3 ภาพของสิ่งก่อสร้าง ได้แก่ กระท่อม บ้าน ตึก โรงเรียน วัด ลักษณะของ ห้องต่าง ๆ ภายในบ้าน เช่น ห้องนอน ห้องครัว ห้องน้ำ

3.1.4 ภาพที่แสดงเกี่ยวกับอาชีวกรรม ทำทางของคน ได้แก่ การทำกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การปลูกต้นไม้ เกี่ยวข้าว เล่นกีฬา เรียนหนังสือ ตกปลา ขายของ ทานอาหาร การซ่อมเหลือเกือบๆ การดำเนินชีวิต

3.1.5 การทำงานในอาชีพ ได้แก่ พยาบาล นักกีฬา แม่ค้า ชาวนา หมอดำ ตรวจ ทหาร ครู

3.1.6 ภาพเกี่ยวกับสัตว์ประเภทต่าง ๆ ได้แก่ สัตว์เลี้ยงและสัตว์ป่าทั่วไป

3.1.7 ภาพเกี่ยวกับสิ่งของเครื่องใช้ ได้แก่ ยานพาหนะ, อุปกรณ์ภายในบ้านและ อุปกรณ์เครื่องเขียน

3.1.8 ภาพเกี่ยวกับประเพณี/วัฒนธรรม ได้แก่ ประเพณีต่าง ๆ พระพุทธรูป บุคลคล ลักษณะการแต่งกาย ฯลฯ

3.2 ลักษณะของภาพที่ขอบเขตที่มีความเกี่ยวข้องกับเนื้อหาในวิชาอื่น ๆ มีดังนี้

3.2.1 สัตว์ ได้แก่ ไก่โติง ปลากัด วัว สุนัข ม้า กระต่าย นก แมว ควาย

3.2.2 ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้แก่ วิวทิวทัศน์ เช่น ภูเขา ทะเล แม่น้ำ น้ำตก สวนดอกไม้ สวนผัก ทุ่งนา บึง ลำธาร เป้าไม้ ชายหาด

3.2.3 สิ่งของเครื่องใช้ ได้แก่ ตู้เย็น แก้ว โทรทัศน์ เครื่องมือเกษตร เครื่องมือก่อสร้าง กระปุกออมสิน โต๊ะ เก้าอี้ นาฬิกา บัวรดน้ำ หนังสือ หมอนข้าง กล่องใส่ของ

3.2.4 บ้านพำนະ ໄດ້ແກ່ ຮອຍນີ້ ເຮືອ

3.2.5 ສຕານທີ່ຕ່າງໆ ໄດ້ແກ່ ສະພານ ບ້ານ ກະທຳມົນ ຫ້ອງຕ່າງໆ ໃນບ້ານ ຄວາມເປັນອູ້ໜໍໃນກຽມເຫັນຄວາມ ທຸມຈຸນຕະເອງ ທຸມຈຸນເມືອງ ວັດ ໂຮງຮຽນ

3.2.6 ດັນແລະທ່າທາງຂອງຄົນໄດ້ແກ່ ອາຊີ່ພ ກິຈການໃນຊີວິຕປະຈຳວັນ ກິຈການໃນເທສກາດຫຼືປະເພດີຕ່າງໆ

ຫລັງຈາກສໍາรวจຂໍອມຸລືພື້ນຖານໜີດີທີ່ 3 ແລ້ວຜູ້ວິຊ້ນໍາມາວິເຄາະທີ່ແລະສຽງປຸລືພື້ນໃຫ້ເປັນແນວທາງໃນກຳນົດສາරະຄວາມຮູ້ ພົບວ່ານັກຮຽນມີປະສົບການຄົ່ນໃນກາວດກາພເກີ່ວັກສິ່ງຕ່າງໆ ທີ່ອູ່ຮອບຕົວ ສ່ວນລັກນະຂອງກາພທີ່ຂອບວັດນີ້ມີຄວາມເກີ່ວັກສິ່ງນີ້ຂຶ້ວຕະແລກ ໄມມີຊີວິຕີ່ພົບເໜີ້ໄດ້ໃນຊີວິຕປະຈຳວັນເປັນສ່ວນໃໝ່ ຜູ້ວິຊ້ຈຶ່ງນໍາມາຂໍອມຸລືຂ້າງຕົ້ນມາເປັນກຽມຂອງກາວດກາພ, ລັກນະຂອງກາວວາດ, ຄວາມຮູ້ພື້ນຖານສໍາຫັນກາວດກາພໃນຄວາມຮູ້ ເຊິ່ງຄວາມໜໍາຍຂອງກາວດກາພ, ລັກນະຂອງກາວວາດ, ຄວາມຮູ້ພື້ນຖານສໍາຫັນກາວດກາພໃນເຮືອງແນວເວື່ອງແລະແນ້ອຫາ ຮວມທີ່ເປັນກາພສ່ວນໜີ້ທີ່ໃຊ້ໃນກາຣີການອັງ, ກາຣ່າງກາພແລະກາຮັບເຂົ້າຮັບອັນອົກ ຮ່ວມກັບກາພທີ່ຜູ້ຮຽນສັນໃຈ

4. ຂໍອມຸລືນີດີທີ່ 4 ທັກນະພື້ນຖານດ້ານກາວດກາພ ຂອງນັກຮຽນໂຮງຮຽນແກນນໍາການ ປົງສູງປະກວບວຸນກາຮັບເຂົ້າຮັບ

ຜູ້ວິຊ້ເກີ່ນຂໍອມຸລືຈາກກາພວາດເຮືອງ ບ້ານຂອງລັນ ຂໍອມຸລືທີ່ໄດ້ຈາກກາວິເຄາະທີ່ກາພວາດລາຍເສັ້ນຂອງນັກຮຽນ ພົບວ່າ ນັກຮຽນເຮັມຄ່າຍທອດກາພໃນລັກນະເໝັ້ນຈິງ ສ່ວນໜີ້ມີການໃຫ້ທັນມິຕີ ໂດຍວາດບ້ານທີ່ມີລັກນະເປັນລູກບາກກໍ ບາງສ່ວນສ້າງຮູ່ປ່ອໃນສົ່ງມີຊີວິຕ ເຊັ່ນ ພື້ນ ຕັ້ງ ຕັ້ງ ຖ້າ ທີ່ສາມາດສ່ອງເສີ່ງເວື່ອງໄດ້ເວື່ອງໜີ້ ຮະບະແລະຈຸດສັນໄຈ ໄມ່ຊັດເຈນ ນອກຈາກນີ້ສ່ວນໃໝ່ໃຊ້ໄນ້ບໍ່ຮັດທັດ ໃນກາລາກເສັ້ນ ສຽງປັບປຸງປະເດີຕ່າງໆ ໄດ້ດັ່ງນີ້

4.1 ກາຣ່າງຮະບະໄກລີໃນກາພໂດຍໃໝ່ ຖູນາ ທຸ່ານ ຕັ້ນໄໝເລັກ ຕັ້ນໄໝໄໝໃໝ່

4.2 ກາຣ່າດອກປະກວບໃນກາພໂດຍໃໝ່ຮູ່ປ່ອງຂອງສິ່ງມີຊີວິຕ ເຊັ່ນ ພື້ນ ຕັ້ງ ຕັ້ງ

4.3 ຕໍາແໜ່ງຂອງຮູ່ປ່ອງໃນກາວດກາພຈະອູ່ຈົດຂອນນາກແລະມີລັກນະທີ່ໄຟສົ່ງມີຊີວິຕ

4.4 ຈັດກາພແບນເທົ່າກັນທີ່ສອງດ້ານ

4.5 ວາດກາພແບນເຮັມຕົ້ນຈາກຂອນກະດາຍດ້ານລ່າງ ແລະຂໍາຍື່ນໄປດ້ານບົນໂດຍກາພ ຈະປາກກູ້ສອງໃນສາມສ່ວນຂອງກາພທີ່ໜົດ

4.6 ກາພມີຈຸດສັນໄຈຂໍ້ອູ້ກໍ່ກາລາໃໝ່ຮູ່ປ່ອງຈາດໃໝ່ແລະເພີ່ມຮາຍລະເອີຍຕີໄປຮອບໆ

4.7 ໃຫ້ທັນມິຕີແບນເສັ້ນຕຽບເຄີຍຫ້າຍແລະຂວາ ໄມ່ມີລັກນະແບນ ຕົວ S

4.8 ໃຫ້ຈຸດນໍາສາຍຕາອູ້ທີ່ກົດກາລາກາພດ້ານບົນ (1 ດັນ)

4.9 ໃຫ້ເສັ້ນສູານແບ່ງພື້ນຕິນກັບທົ່ວ່າໃນຂ່າງນັນສອງໃນສາມສ່ວນຂອງກະດາຍ

ผลของการสำรวจข้อมูลพื้นฐานชนิดที่ 4 ผู้วิจัยพบว่าผู้เรียนมีทักษะพื้นฐานด้านการวิเคราะห์ในระดับหนึ่ง ซึ่งผู้เรียนแต่ละคนจะมีระดับของทักษะแตกต่างกันไปตามความสามารถ ผู้วิจัยจึงนำผลที่ได้จากการวิเคราะห์ภาพวดต่าง ๆ มาใช้กำหนดเนื้อหาที่เป็นความรู้พื้นฐานสำหรับการคาดภาพ เรื่อง ทัศนธาตุและหลักองค์ประกอบ รวมทั้งการฝึกปฏิบัติการคาดภาพในขั้นตอนของการร่างภาพ เนื่องจากข้อมูลพื้นฐานแสดงให้เห็นทักษะการใช้ส้นของผู้เรียน ซึ่งสามารถพัฒนาให้เกิดความชำนาญเพิ่มขึ้นได้

จากข้อมูลทั้ง 4 ชนิด สามารถสรุปเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับการพัฒนาหลักสูตรในการกำหนดเนื้อหาและกิจกรรมการคาดภาพของผู้เรียนได้ว่า ผู้เรียนมีจุดประสงค์ในการคาดภาพเพื่อให้สอดคล้องกับเนื้อหาที่เรียนแบบบูรณาการ เปลี่ยนแปลงไปตามลักษณะวิชาซึ่งเน้นความสัมพันธ์ กับชีวิตประจำวัน หลักสูตรที่พัฒนาขึ้นจึงควรเสริมความรู้พื้นฐานทั้งในภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ

ตอนที่ 2 ผลการยกร่างหลักสูตร

หลักสูตรฉบับร่าง ได้เรียบเรียงข้อมูลจากการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ทำให้ได่องค์ประกอบหลักสูตร คือ หลักการ จุดมุ่งหมาย โครงสร้างหลักสูตร ได้แก่นื้อหาสาระและเวลาเรียน แนวทาง จัดกิจกรรมการเรียนรู้และแนวทางการวัดและประเมินผล ดังนี้

ตารางที่ 6 องค์ประกอบของหลักสูตรฉบับร่าง

องค์ประกอบของหลักสูตร	รายละเอียด
1. หลักการ	<ol style="list-style-type: none"> เป็นการเสริมความรู้เกี่ยวกับการวัดภาพให้กับผู้เรียนเพื่อเพิ่มทักษะศิลปะ ด้านการวัดภาพ เป็นการเสริมความรู้เกี่ยวกับการวัดภาพ โดยใช้แหล่งการเรียนรู้ที่มีอยู่ในชีวิตประจำวันของตนเอง เป็นการเสริมสร้างให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาตนเองตามศักยภาพ โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนปฏิบัติกรรมเพื่อเสริมสร้างมักษะ การวัดภาพอย่างมีขั้นตอน เป็นการจัดการศึกษาให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ในการฝึกการรับรู้ ฝึกการวัดภาพและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้อย่างอิสระ
2. จุดมุ่งหมายของหลักสูตร	
2.1 จุดมุ่งหมายทั่วไป	เพื่อพัฒนาทักษะศิลปะ ด้านการวัดภาพ
2.2 จุดมุ่งหมายเฉพาะ	<ol style="list-style-type: none"> เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับการวัดภาพ เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะการใช้มือ เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะในการรับรู้ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถสร้างภาพได้ตามการรับรู้
3. โครงสร้างของหลักสูตร	
3.1 เมื่อห้าสัปดาห์	<ol style="list-style-type: none"> ความหมายของการวัดภาพ ความรู้พื้นฐานสำหรับการวัด วิธีการประยุกต์ความรู้เพื่อเสริมทักษะ โดยการฝึกฝนการวัดภาพเป็นขั้นตอน
3.2 อัตราเวลาเรียน	<p>เวลาเรียนตลอดหลักสูตร 14 ชั่วโมง ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ความหมายของการวัดภาพ ภาคทฤษฎี 1 ชั่วโมง ความรู้พื้นฐานในการวัดภาพ ทฤษฎีและปฏิบัติ 4 ชั่วโมง การประยุกต์ความรู้เพื่อเสริม การประยุกต์ความรู้เพื่อเสริมทักษะ โดยการฝึกฝนการวัดภาพ เป็นขั้นตอน ภาคปฏิบัติ 7 ชั่วโมง

ตารางที่ 6 (ต่อ)

องค์ประกอบของหลักสูตร	รายละเอียด
4. แนวดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	<p>1. จัดกิจกรรมโดยเลือกใช้วิธีสอนต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับเนื้อหา หรือ ตามความคิดเห็น ความสนใจและจุดมุ่งหมายของการฝึก ฝนแต่ละครั้งแตกต่างกันไปตามลักษณะการเรียนรู้ในแต่ละ ขั้นตอน</p> <p>2. การจัดการเรียนการสอนเชิงกระบวนการ โดยในภาคปฏิบัติ ต้องจัดให้เป็นไปตามกระบวนการทางศิลปะ เน้นให้ผู้เรียน ปฏิบัติกิจกรรมและได้รับผลการพัฒนาตามทางการคิด การปฏิบัติ การแก้ปัญหา การทำงานร่วมกัน การวางแผน การจัดการ ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> 2.1 ตระหนักในปัญหาและความจำเป็น 2.2 การคิดวิเคราะห์วิจารณ์ 2.3 การสร้างทางเลือกอย่างหลากหลาย 2.4 การประเมินและเลือกทางเลือก 2.5 กำหนดและดำเนินขั้นตอนการปฏิบัติ 2.6 ปฏิบัติด้วยความชื่นชม 2.7 ประเมินผลกระทบจากการปฏิบัติ 2.8 ปรับปรุงให้ดีขึ้นอยู่เสมอ 2.9 ประเมินผลรวมเพื่อให้เกิดความภูมิใจ
5. แนวการวัดและประเมินผล	<p>1. ประเมินผลก่อนเรียน</p> <p>2. ประเมินผลกระทบหลังเรียน ด้วยแบบประเมินผลการปฏิบัติงาน</p> <p>3. ประเมินผลหลังเรียน</p>

จากตารางที่ 6 เห็นได้ว่าองค์ประกอบของหลักสูตร (ฉบับร่าง) ประกอบด้วย หลักการ จุดมุ่งหมายของหลักสูตร, โครงสร้างของหลักสูตร ได้แก่นื้อหาสาระและอัตราเวลาเรียน, แนวการ จัดกิจกรรมการเรียนการสอนและแนวการวัดและประเมินผล

ตอนที่ 3 ผลการตรวจคุณภาพหลักสูตรเบื้องต้น

ผู้วิจัยตรวจสอบคุณภาพหลักสูตรเบื้องต้น โดยการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ เรียนรู้ข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญและสรุปผลจากการทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่เกิดกุ่มตัวอย่าง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ใน 3 ประเด็นต่อไปนี้

1.1 ตรวจสอบความเหมาะสมขององค์ประกอบหลักสูตร

การวิเคราะห์ค่าความสอดคล้องของระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความเหมาะสมของส่วนประกอบหลักสูตร ประกอบด้วย หลักการ, จุดมุ่งหมายของหลักสูตร, โครงสร้างของหลักสูตร ได้แก่ เนื้อหาสาระและอัตราเวลาเรียน, แนวการจัดกิจกรรมการเรียน การสอนและแนวการวัดและประเมินผล พนวจ ระดับความคิดเห็นสอดคล้องกันในระดับ .8 ขึ้นไป ทุกรายการแสดงว่าหลักสูตรมีความเหมาะสม มาก (ภาคผนวก ก)

1.2 ตรวจสอบความสอดคล้องของเอกสารหลักสูตร

จากการวิเคราะห์ค่าความสอดคล้องของระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความสอดคล้องของเอกสารหลักสูตร ได้แก่ ตัวหลักสูตร, แผนการสอน, แบบทดสอบ, สื่อการเรียน การสอน ได้แก่ ในความรู้ ใบงานและแบบบันทึกข้อมูล พนวจ ระดับความคิดเห็นสอดคล้องกันในระดับ .8 ขึ้นไปทุกรายการ แสดงว่าเอกสารหลักสูตรมีความสอดคล้องกัน (ภาคผนวก ก)

1.3 ตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหาสาระของหลักสูตร

จากการวิเคราะห์ค่าความสอดคล้องของระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ พนวจ ระดับความคิดเห็นมีความสอดคล้องกันในระดับ .8 ขึ้นไปทุกรายการ แสดงว่าเนื้อหาสาระของหลักสูตรมีความครอบคลุมทุกรายการ (ภาคผนวก ก)

2. สรุปและเรียงเรียงข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญ

ผู้วิจัยสรุปข้อเสนอแนะเกี่ยวกับหลักสูตร จากคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ได้ดังนี้

2.1 จุดมุ่งหมายของหลักสูตร ควรเพิ่มเติมจุดมุ่งหมายเกี่ยวกับการทำงานร่วมกับผู้อื่น ให้เป็นอย่างดี จุดมุ่งหมายเกี่ยวกับความซาบซึ้ง เจตคติและสุนทรีภาพ

2.2 เมื่อมาเรียน ควรมีเมื่อมาอิสรรำบังและให้ได้มีการค้นคว้าเพิ่มเติม

2.3 แนวการจัดกิจกรรม ควรเน้นการทำงานแบบพึ่งพาใจหรือแสดงออกอย่างอิสระ เสริมและความพอใจในการร่วมกิจกรรม รวมทั้งเปิดโอกาสให้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน

2.4 การวัดและประเมินผล ควรมีแบบประเมินผลเรื่องความรับผิดชอบขณะทำงาน

2.5 การจัดพื้นที่ทำงานและใบความรู้ ควรใช้ขนาดตัวอักษรที่ใหญ่ขึ้นเพื่อความชัดเจนในการศึกษาค้นคว้าของผู้เรียน

2.6 การจัดพิมพ์เอกสารใบความรู้ความมีภาพประกอบ ที่ผู้สร้างหลักสูตรภาคขึ้นใหม่ โดยไม่ควรนำภาพจากโปรแกรมสำเร็จรูปในคอมพิวเตอร์มาใช้ทันที

2.7 ตักษณะของข้อทดสอบควรกำหนดโจทย์ในการวางแผนภาพ ให้เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้อง กับชีวิตประจำวันหรือสิงไกล์ตัว

2.8 เวลารวมตลอดหลักสูตรมากเกินไป อาจจะกระทบกับเวลาเรียนที่กำหนดไว้ใน หลักสูตรปกติ ควรปรับเนื้อหาและกิจกรรมให้น้อยลง

3. สรุปผลจากความคิดเห็นที่เป็นข้อเสนอแนะและจากทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่ กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความยากง่ายของการใช้ภาษา ได้ผลดังนี้

3.1 แผนการสอนที่ 1 ส่วนประกอบในแผนการสอนมีความสอดคล้อง เหมาะสม กับเด็กส่วนควรปรับในเรื่องต่อไปนี้

3.1.1 เนื้อหาในบัตรงานเรื่องความหมายของการวางแผน ควรพยายามพูดถึงการ วางแผนของไทยที่มีชื่อเสียงหลาย ๆ ภาพเพื่อนำมานำว่าให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อการวางแผน

3.1.2 การประเมินผลยังไม่สอดคล้องที่สุดกับมาตรฐานคุณภาพ ควรเพิ่มแบบสังเกต หรือแบบสอบถามความคิดเห็น

3.1.3 จากการทดลองใช้กับนักเรียนพบว่า มีกิจกรรมมากเกินไปไม่สามารถทำ เสร็จในชั่วโมง ควรปรับกิจกรรมหรือเพิ่มเวลาเรียน

3.2 แผนการสอนที่ 2 ส่วนประกอบในแผนการสอนมีความสอดคล้อง เหมาะสม กับเด็กส่วน ควรปรับในเรื่องต่อไปนี้

3.2.1 กิจกรรมควร笨重 ให้ผู้เรียนเกิดการสังเกตสิ่งต่าง ๆ รอบตัว ตั้งแต่รูปทรง จนกระทั่งรายละเอียดของสิ่งต่าง ๆ ที่สนใจ

3.2.2 การประเมินผลควรใช้แบบประเมินแบบจัดอันดับคุณภาพ หรือเพิ่มแบบ สังเกตหรือมีการอภิปรายหรือแบบเบร์ยนเทียนเพียงผลงาน

3.2.3 ควรปรับขั้นตอนในการนำเสนอเรื่องราวให้นักเรียนมีการตั้งคุณมุ่งหมาย ของตนเองแล้วจึงเริ่มต้นวางแผนตามคุณมุ่งหมายที่ตั้งไว้

3.2.4 จากการทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง พบร่วมน้ำหน้าสาระที่ค้นคว้า จากใบความรู้มากและเนื้อหาสามารถแบ่งเป็นแผนย่อย ๆ ได้ รวมทั้งเพิ่มแบบบันทึกการทำงาน

3.3 แผนการสอนที่ 3 มีความสอดคล้อง เหมาะสมกับเด็กควรปรับในเรื่องต่อไปนี้

3.3.1 ความรู้พื้นฐานเป็นสิ่งจำเป็นที่นักเรียนต้องรู้ เมื่อรู้ดีก็สามารถนำไปใช้ได้ อย่างมีประสิทธิภาพควรให้เวลามากกว่าเนื้อหาอื่น

3.3.2 กิจกรรมควรระดับให้ฝึกฝนป้องกัน สามารถนำไปใช้ได้อย่างรวดเร็ว

3.3.3 ควรปรับให้มีการสนับสนุนจากครุ

3.3.4 ควรทบทวนด้วยการใช้รูปทรงอิสระเข้าไปในขั้นตอนการวัด ก่อนการฝึกว่าด้วยรูปร่างหรือรูปทรงเรขาคณิต

3.3.5 จากการทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง พบว่าควรเพิ่มเวลาในเรื่องขั้นตอนการวัดและเพิ่มรูปแบบภาพที่ใช้ในการฝึกมองแยกส่วนให้มีหลากหลายประเภทขึ้น

3.4 แผนการสอนที่ 4 ส่วนประกอบในแผนการสอนมีความสอดคล้อง เหมาะสมกันดีทุกส่วน ควรปรับในเรื่องต่อไปนี้

3.4.1 ควรมีการนำผลงานมาจัดนิทรรศการ

3.4.2 ควรเสริมการวิจารณ์หน้าชั้นเรียน

3.4.3 การวัดผลและประเมินผลควรเพิ่มแบบประเมินผลการปฏิบัติงานโดยเน้น การประเมินตามสภาพจริงและใช้เครื่องมือที่มีความหลากหลาย

3.4.4 จากการทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง พบว่า ควรเพิ่มรูปภาพที่ใช้ในการปฏิบัติงานและกระตุ้นให้ผู้เรียนนำภาพที่ตนเองสนใจใช้ในการปฏิบัติงาน

ตอนที่ 4 ผลการปรับปรุงแก้ไขเบื้องต้น

จากข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ได้นำมาพิจารณาแก้ไขปรับปรุงหลักสูตร ดังนี้

1. หลักการ

ปรับหลักการของหลักสูตรให้ใช้แหล่งการเรียนรู้ในชีวิตประจำวันและเปลี่ยนจากมุ่งเน้นให้นำองค์ความรู้ไปบูรณาการมาเป็นเน้นให้ผู้เรียนสร้างประสบการณ์เกี่ยวกับการมีส่วนร่วม การควบคุม มือและการถ่ายทอดสิ่งที่เห็นและปฏิบัติกิจกรรมการวัดภาพตามการรับรู้ของตนเองให้มากที่สุด

2. จุดมุ่งหมายของหลักสูตร

ปรับจุดมุ่งหมายทั่วไปของหลักสูตรให้เป็นไปเพื่อพัฒนาความสามารถในการวัดภาพ และการรับรู้ รู้จักการประยุกต์ใช้แหล่งการเรียนรู้ในชีวิตประจำวัน

3. โครงสร้างหลักสูตร

ปรับเปลี่ยนเนื้อหาเพิ่มเติม โดยอัตราเวลาเรียนไม่เปลี่ยนแปลง ดังนี้

3.1 กิจกรรมเรียนรู้การวัด ได้แก่ การวัดภาพกับมนุษย์, มนุษย์กับธรรมชาติ, ความหมาย – ลักษณะของการวัดภาพและรูปด้านแบบในการวัดภาพ

3.2 การนำเสนอเรื่องราว ได้แก่ การวางแผนการทำงานและการฝึกฝนมือ

3.3 ความรู้พื้นฐานสำหรับการวัดภาพ ได้แก่ ทัศนธาตุและแนวเรื่อง – เนื้อหา

3.4 ขั้นตอนการวัดภาพ ได้แก่ การร่างภาพและการวัดเส้นรอบนอก

3.5 การวัดภาพตามจินตนาการ

เนื้อหาหลักสูตรฉบับร่างที่ตัดออกได้แก่เรื่อง รูปทรงมูลฐานและวิธีการวัดภาพ เนื้อหาที่เพิ่มเติมขึ้นในหลักสูตรฉบับปรับปรุง ได้แก่ การวัดภาพกับมนุษย์ มนุษย์กับธรรมชาติ ลักษณะของภาพวาด แนวร่อง-เนื้อหา การวางแผนการทำงานและการวัดภาพตามจินตนาการ

4. กิจกรรมการเรียนรู้

เพิ่มเติมกิจกรรมการแบ่งกลุ่มและการอภิปรายให้เหมาะสมกับเนื้อหาตามค่าแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ นอกเหนือไปจากการฝึกทักษะการมือโดยสอดแทรกกิจกรรมการวางแผนการวาดภาพตามความสนใจ

5. การวัดและประเมินผล

เพิ่มเติมแบบประเมินผลการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับเนื้อหาโดยใช้เกณฑ์เดิมคือผ่านกับไม่ผ่านและปรับเปลี่ยนรูปภาคด้านแบบในแบบทดสอบชุดที่ 1 และ 2 ให้เหมาะสมกับการรับรู้และพัฒนาการของเด็กระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มาขึ้น

ตอนที่ 5 ผลการสร้างเอกสารหลักสูตร

หลังจากตรวจสอบคุณภาพหลักสูตรเบื้องต้น ทำให้ได้หลักสูตรและเอกสารหลักสูตรสำหรับใช้ในการทดลอง ดังนี้

1. หลักสูตรเสริมทักษะศิลปะ ด้านการวาดภาพ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของโรงเรียนแกนนำการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ จังหวัดกาญจนบุรี ซึ่งองค์ประกอบของหลักสูตรที่ปรับปรุงແລ້ວ ประกอบด้วย หลักการ, จุดมุ่งหมายของหลักสูตร, โครงสร้างหลักสูตร ได้แก่ เนื้อหาสาระและอัตราเวลาเรียน, แนวการขัดการเรียนการสอนและแนวการวัดผลและประเมินผล

2. เอกสารหลักสูตรที่ได้หลังจากปรับปรุงแก้ไข ประกอบด้วย แผนการสอน, ใบความรู้, ในงาน, แบบบันทึกข้อมูลและแบบทดสอบ

ตอนที่ 6 ผลการทดลองใช้หลักสูตร

จากการทดลองใช้หลักสูตร ได้ผลการทดลองดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบคะแนน ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะศิลปะด้านการวาดภาพส่วนที่เพิ่มขึ้น (Gained Score) ระหว่างนักเรียนก่อนหลักสูตรและหลังหลักสูตร คั่งตารางที่ 8, 9 และ 10

ตารางที่ 7 แสดงผลคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนทั้ง 3 ตัวประกอบของ
ทักษิลปัจด้านการวัดภาพก่อนการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ก่อนทดลองใช้หลักสูตร	กลุ่มทดลอง			กลุ่มควบคุม		
	N	\bar{X}	SD	N	\bar{X}	SD
ทักษิลใช้มือ	38	29.26	6.93	40	33.05	7.96
ทักษิลรับรู้	38	12.24	3.81	40	12.90	4.37
ความสามารถในการ วางแผนตามจินตนาการ	38	5.08	1.48	40	5.68	2.29

จากตารางที่ 7 แสดงค่าของคะแนนทั้ง 3 ตัวประกอบของทักษิลปัจด้านการวัดภาพ ก่อนการทดลองใช้หลักสูตร ซึ่งในกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยของทั้ง 3 ตัวประกอบเป็น 29.26, 12.24 และ 5.08 ตามลำดับ และกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยเป็น 33.05, 12.90 และ 5.68 ตามลำดับ

ตารางที่ 8 แสดงผลคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนทั้ง 3 ตัวประกอบของ
ทักษิลปัจด้านการวัดภาพหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

หลังทดลองใช้หลักสูตร	กลุ่มทดลอง			กลุ่มควบคุม		
	N	\bar{X}	SD	N	\bar{X}	SD
ทักษิลใช้มือ	38	39.74	7.09	40	35.08	8.37
ทักษิลรับรู้	38	15.79	2.65	40	13.48	3.82
ความสามารถในการ วางแผนตามจินตนาการ	38	5.87	2.06	40	5.35	2.07

จากตารางที่ 8 แสดงค่าของคะแนนทั้ง 3 ตัวประกอบของทักษิลปัจด้านการวัดภาพ หลังการทดลองใช้หลักสูตร ซึ่งในกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยของทั้ง 3 ตัวประกอบเป็น 39.74, 15.79 และ 5.87 ตามลำดับ และกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยเป็น 35.08, 13.48 และ 5.35 ตามลำดับ

ตารางที่ 9 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะศิลปะด้านการวัดภาพส่วนที่เพิ่มขึ้น (Gain Scored) ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มทดลอง			กลุ่มควบคุม			<i>t</i>	<i>p</i>	
<i>N</i>	\bar{X}	<i>SD</i>	<i>N</i>	\bar{X}	<i>SD</i>			
<i>D</i> ₁	38	10.4737	7.5184	40	2.0250	6.2532	5.41*	.000
<i>D</i> ₂	38	3.5526	3.3426	40	.5750	3.8755	3.63*	.000
<i>D</i> ₃	38	.7895	2.0816	40	-0.3250	2.1169	2.34*	.011

* *p* < .05 (ทดสอบทางเดียว)

*D*₁ คือ คะแนนของทักษะการใช้มือ

*D*₂ คือ คะแนนของทักษะการรับรู้

*D*₃ คือ คะแนนความสามารถในการสร้างภาพตามจินตนาการ

จากตารางที่ 9 สรุปว่า คะแนนเฉลี่ยส่วนที่เพิ่มขึ้นทั้ง 3 ตัวประกอบของทักษะศิลปะด้านการวัดภาพ ในกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (*p* < .05) แสดงว่าการเรียนการสอนตามหลักสูตรเสริมทักษะศิลปะด้านการวัดภาพที่ผู้ชี้พัฒนาขึ้น ได้ผลของการเกิดทักษะการวัดภาพที่ดีกว่าการเรียนการสอนกลุ่มปกติ

2. ผลกระทบเชิงลบของนักเรียนหลังจากใช้หลักสูตร มีดังนี้

2.1 ค่าเฉลี่ยและระดับความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นจำแนกตามเนื้อหา อยู่ในระดับมากทุกรายการ (ตารางที่ 10)

2.2 ค่าเฉลี่ยและระดับความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นจำแนกตามกิจกรรมการเรียนการสอน อยู่ในระดับมากทุกรายการ (ตารางที่ 11)

2.3 ค่าเฉลี่ยและระดับความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นจำแนกตามการใช้สื่อและอุปกรณ์การเรียน อยู่ในระดับมากทุกรายการ (ตารางที่ 12)

**ตารางที่ 10 แสดงค่าเฉลี่ยและระดับความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับหลักสูตรที่พัฒนาขึ้น
จำแนกตามเนื้อหา**

รายการ	\bar{X}	SD	ระดับความคิดเห็น
1. ความคิดเห็นต่อเนื้อหาในบทเรียนที่เรียนจบไปแล้ว			
1.1 บทเรียนมีความน่าสนใจ	4.47	0.60	มาก
1.2 บทเรียนให้ความรู้เกี่ยวกับการวิเคราะห์เพื่อใจจ่าย	4.29	0.77	มาก
1.3 บทเรียนช่วยเสริมสร้างให้เห็นความสำคัญและความ สัมพันธ์ของการวิเคราะห์กับชีวิตประจำวัน	4.50	0.69	มาก
1.4 บทเรียนช่วยเสริมสร้างให้รู้จักคืนค่าวิเคราะห์และการใช้สื่อ การเรียนรู้จากสิ่งต่าง ๆ ที่มีอยู่ในชีวิตประจำวันได้	4.05	0.96	มาก
1.5 บทเรียนช่วยเสริมสร้างความรู้เกี่ยวกับวิธีการ วิเคราะห์ โดยอาศัยรูปร่างเรขาคณิตในขั้นตอนต่าง ๆ ได้แก่ การมองแยกส่วน โครงสร้าง การฝึกฝนเมื่อ การร่างภาพและการเน้นเส้นรอบนอก	4.29	0.77	มาก
เฉลี่ยรวม	4.32	0.76	มาก

จากตารางที่ 10 แสดงว่าความคิดเห็นของนักเรียนด้านเนื้อหาในบทเรียนช่วยให้เห็น
ความสำคัญและความสัมพันธ์ของการวิเคราะห์กับชีวิตประจำวันอยู่ในระดับมากที่สุดคือ 4.50
รองลงมาคือความเห็นว่าบทเรียนมีความน่าสนใจอยู่ที่ระดับ 4.74 รวมทั้งบทเรียนให้ความรู้เกี่ยวกับ
การวิเคราะห์เพื่อใจจ่ายและช่วยเสริมสร้างความรู้เกี่ยวกับการวิเคราะห์โดยอาศัยรูปร่างเรขาคณิตใน
ขั้นตอนต่าง ๆ อยู่ที่ระดับ 4.29 ส่วนลำดับสุดท้ายคือบทเรียนช่วยเสริมสร้างให้รู้จักคืนค่าวิเคราะห์
และการเรียนรู้จากสิ่งต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันอยู่ที่ระดับ 4.05

ตารางที่ 11 แสดงค่าเฉลี่ยและระดับความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับหลักสูตรที่พัฒนาขึ้น
จำแนกตามกิจกรรมการเรียนการสอน

รายการ	\bar{X}	SD	ระดับความคิดเห็น
1. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน			
1.1 กิจกรรมการเรียนการสอนมีความน่าสนใจ	4.26	0.76	มาก
1.2 นักเรียนสนุกสนานและได้รับความรู้จากการนี้ ส่วนร่วมปฏิบัติกิจกรรมตามหลักสูตร	4.58	0.59	มาก
1.3 นักเรียนได้ประสบการณ์จากการเรียนได้แก่ การฝึกอบรม การฝันมือ การร่างภาพและการเน้น เส้นรอบนอก	4.34	0.91	มาก
1.4 นักเรียนต้องการให้ครูสอนแบบมีกิจกรรมให้ฝึกปฏิบัติอย่างเป็นขั้นตอน	4.29	0.83	มาก
1.5 นักเรียนต้องการให้มีการศึกษาค้นคว้าในความรู้ ร่วมกันเป็นกลุ่มและปฏิบัติงานเดี่ยวของแต่ละคน	4.05	0.93	มาก
1.6 นักเรียนต้องการให้มีการสรุปความรู้ร่วมกัน ระหว่างครูและนักเรียนภายหลังจากศึกษา ในความรู้แล้ว	4.24	0.67	มาก
1.7 นักเรียนต้องการให้มีการสาธิตวิธีการวัดภาพใน ขั้นตอนต่างๆ	4.10	1.01	มาก
เฉลี่ยรวม	4.27	0.81	มาก

จากตารางที่ 11 แสดงว่านักเรียนสนุกสนานและได้รับความรู้จากหลักสูตรอยู่ที่ระดับ สูงสุด คือ 4.58 รองลงมาได้รับประสบการณ์จากการฝึกอบรม การฝันมือ การร่างภาพและการเน้นเส้นรอบนอกอยู่ที่ระดับ 4.34 รวมทั้งต้องการให้ครูสอนแบบมีกิจกรรมให้ฝึกปฏิบัติอย่างมี ขั้นตอนอยู่ที่ระดับ 4.29 และเห็นว่ากิจกรรมการเรียนการสอนมีความน่าสนใจอยู่ที่ระดับ 4.26 นอกจากนี้ยังต้องการให้มีการสรุปความรู้ร่วมกันระหว่างครูและนักเรียนหลังจากศึกษาในความรู้ แล้วมีระดับความคิดเห็นอยู่ที่ 4.24 และต้องการให้มีการสาธิตวิธีการวัดภาพในขั้นตอนต่างๆ อยู่ที่ระดับ 4.10 ส่วนลำดับสุดท้ายคือการศึกษาค้นคว้าในความรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มอยู่ที่ระดับ 4.05

ตารางที่ 12 แสดงค่าเฉลี่ยและระดับความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับหลักสูตรที่พัฒนาขึ้น
จำแนกตามการใช้สื่อและอุปกรณ์ประกอบการเรียน

รายการ	\bar{X}	SD	ระดับความคิดเห็น
2. ด้านการใช้สื่อและอุปกรณ์ประกอบการเรียน			
2.1 การเรียนรู้จากประสบการณ์ที่ปฏิบัติกรรมต่าง ๆ ทำให้บทเรียนสนุกและน่าสนใจ	4.34	0.74	มาก
2.2 การเรียนโดยมีภาพผลงานศิลปะเป็นตัวอย่างทำให้เกิดความเข้าใจดี	4.26	0.79	มาก
2.3 การศึกษาค้นคว้าโดยใช้ใบความรู้ทำให้ได้ความรู้เพิ่มขึ้น	4.29	0.87	มาก
2.4 นักเรียนต้องการทบทวนความรู้ โดยการเขียนลงในแบบบันทึกความรู้	4.08	0.85	มาก
2.5 นักเรียนต้องการทบทวนความรู้ โดยการฝึกปฏิบัติงานจากในงาน	4.32	1.04	มาก
2.6 นักเรียนต้องการให้มีการสอนวิชาภาพด้วยวัสดุอื่น ๆ	4.32	0.84	มาก
2.7 นักเรียนต้องการให้ครูเตรียมภาพต้นแบบหลากหลายประเภทในการวาดภาพ	4.26	0.86	มาก
2.8 นักเรียนมีความสะดวกสบาย ในการเตรียมภาพ ต้นแบบจากเครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน	4.18	0.89	มาก
เฉลี่ยรวม	4.26	0.86	มาก

จากตารางที่ 12 แสดงว่าความคิดเห็นของนักเรียนในด้านการใช้สื่อและอุปกรณ์ประกอบการเรียนในระดับสูงสุดคือทำให้บทเรียนสนุกมีความน่าสนใจอยู่ในระดับ 4.34 รองลงมาคือการสอนวิชาภาพด้วยวัสดุอื่น ๆ และการทบทวนความรู้โดยการปฏิบัติงานจากในงานอยู่ที่ระดับ 4.32 นอกจากนี้นักเรียนมีความคิดเห็นว่าการค้นคว้าโดยใช้ใบความรู้ทำให้ได้รับความรู้เพิ่มขึ้นอยู่ที่ระดับ 4.29 ส่วนการใช้ภาพผลงานศิลปะเป็นตัวอย่างทำให้เกิดความเข้าใจดีและต้องการให้ครูช่วยเตรียมภาพต้นแบบหลากหลายประเภทในการวาดภาพอยู่ที่ระดับ 4.26 รวมทั้งมีความสะดวกสบายในการเตรียมภาพต้นแบบจากเครื่องใช้ในชีวิตประจำวันอยู่ในระดับ 4.18 และลำดับสุดท้ายคือความต้องการทบทวนความรู้โดยการเขียนลงในแบบบันทึกความรู้อยู่ที่ระดับ 4.08

3. ผลจากการเขียนข้อเสนอแนะของนักเรียนเกี่ยวกับหลักสูตรที่พัฒนาขึ้น

ตารางที่ 13 แสดงค่าร้อยละของข้อเสนอแนะของนักเรียนเกี่ยวกับหลักสูตรที่พัฒนาขึ้น

ความคิดเห็น	N = 29	ร้อยละ
1. ได้รับความรู้เรื่องวิธีการวัดภาพและมีความเข้าใจมากขึ้น	21	72.41
2. มีความต้องการเรียนว่าครูปั่ต่อ	19	65.52
3. เวลาเรียนน้อยเกินไป	12	41.37
4. ชอบการฝึกภาพในขั้นตอนต่าง ๆ	11	37.93
5. อยากรู้วิธีการสอนวิธีการระบายสี	5	17.24
6. ชอบเนื้อหาเรื่องหลักทางศิลปะ	2	6.90
7. ต้องการให้มีการสาธิตการวัดภาพ	2	6.90
8. ผู้สอนเตรียมรูปต้นแบบน้อยเกินไป	2	6.90
9. จะนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	2	6.90
10. ชอบการทดลองอุปกรณ์ต่าง ๆ	1	3.45
11. ไม่ชอบทดลองเทคนิค เพราะมีความสกปรก	1	3.45
12. กิจกรรมเยอะ	1	3.45
13. ชอบงานกลุ่ม	1	3.45
14. ไม่ชอบงานกลุ่ม	1	3.45
15. ผู้สอนสอนสนุก	1	3.45
16. ไม่ชอบการสอนที่พูดมากเกินไป	1	3.45

จากการที่ 13 แสดงว่า นักเรียนที่เขียนข้อเสนอแนะจำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 76.32 พบว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่ได้รับความรู้จากหลักสูตรและมีความเข้าใจคิดเป็นร้อยละ 72.41 รองลงมา คือต้องการเรียนว่าครูปั่ต่อไปคิดเป็นร้อยละ 65.52 อีกร้อยละ 41.37 ให้ข้อเสนอแนะว่าเวลาเรียนมีน้อยเกินไป นักเรียนชอบการฝึกภาพในขั้นตอนต่าง ๆ ร้อยละ 37.93 บางส่วนต้องการให้มีการสอนวิธีการระบายสี คิดเป็นร้อยละ 17.24 ในส่วนของความชอบในเนื้อหาเรื่องหลักทางศิลปะ, ความต้องการให้มีการสาธิตการวัดภาพ, ผู้สอนเตรียมรูปต้นแบบน้อยเกินไปและจะความรู้นำไปใช้ในชีวิตประจำวันนั้น มีผู้ให้ข้อเสนอแนะคิดเป็นร้อยละ 6.90 และร้อยละ 3.45 ให้ข้อเสนอแนะว่า ชอบการทดลองอุปกรณ์ต่าง ๆ และไม่ชอบทดลองเทคนิค เพราะมีความสกปรก, กิจกรรมเยอะ, ชอบงานกลุ่มและไม่ชอบงานกลุ่ม, ผู้สอนสอนสนุก, ไม่ชอบการสอนที่พูดมากเกินไป

ตอนที่ 7 ผลการปรับปรุงแก้ไขหลักสูตร

จากผลการประเมินหลักสูตร ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นของผู้เรียน รวมทั้งข้อสังเกตที่ได้จากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของผู้วิจัยนำมาปรับปรุงหลักสูตร เอกสารหลักสูตรเพื่อให้มีความเหมาะสมกับการจัดกิจกรรมเสริมทักษะการคาดภาพ ดังนี้

1. การให้ความรู้ภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติอย่างเป็นขั้นตอน
2. การตัดเนื้อหาภาคทฤษฎีที่มีความยากเกินไป ไม่เหมาะสมกับการเรียนการสอนจริง
3. การจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ในการมอง การสังเกตเพื่อฝึกการรับรู้ทางสายตา
4. เสริมกิจกรรมการระบายสี หลังจากการคาดภาพตามแผนการทำงาน
5. เสริมกิจกรรมฝึกการคาดภาพจากการมองและการคาดภาพตามจินตนาการของตนเอง
6. เพื่อให้เกิดการพัฒนาทักษะการคาดภาพตามศักยภาพ
7. ปรับปรุงให้มีการใช้สื่อการเรียนรู้ที่มีความเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันและประวัติศาสตร์ของการคาดภาพที่เป็นวิธีชีวิตมนุษย์ตั้งแต่อัศตวรรษปัจจุบัน